

Arrest

nr. 340 580 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 juni 2022, dient op diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 juli 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 17 juni 2024 en vervolgens op 30 oktober 2024.

1.3. Op 27 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 27 december 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en een sjiitische moslim van Arabische origine te zijn. U bent geboren en getogen in de wijk Al Saiidiya van de stad Bagdad waar u tot de negende graad naar school ging.

Begin 2014 stopte u met school waarna u in de luchthaven van Bagdad ging werken. Uw vader had een eigen winkel in de soukh van Bagdad waar hij auto-onderdelen verkocht. Uw vader werd in een periode van ongeveer anderhalve maand vier of vijf keer thuis aangesproken door een militie die wilde dat uw vader zich aansloot bij hen, wat uw vader evenwel telkens weigerde. Bij het laatste bezoek ging uw vader naar buiten om met hen te spreken doch raakten de gemoederen verhit en werd uw vader doodgeschoten. Na zijn overlijden maande uw moeder u aan het huis te verlaten daar zij bang was dat diezelfde personen zouden terugkomen om u rekruteren. U ging hierop naar het huis van een vriend nabij uw werk, en verbleef vervolgens nog een week of tien dagen op de luchthaven. Zoals uw moeder al vermoedde kwamen de militieleden naar jullie huis op zoek naar u, waarna u besloot het land te verlaten. U verliet begin augustus 2015 op legale wijze Irak en vloog naar Turkije waar u drie weken verbleef.

Vanuit Turkije reisde u op illegale wijze verder naar Zweden waar op 14 september 2015 uw vingerafdrukken werden genomen en u een asielaanvraag indiende. U werd vervolgens in het kader van het onderzoek van uw verzoek op 14 januari 2016 gehoord door de Zweedse asielinstantie. Op 19 december 2018 weigerden zij u bescherming daar er geen geloof werd gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven, een beslissing die voorts op 4 januari 2021 in beroep werd bevestigd door de rechtbank te Stockholm. Op 16 maart 2022 besloten de Zweedse autoriteiten u geen verblijfsvergunning te geven.

U verliet Zweden en reisde door naar België waar u op 21 juni 2022 aankwam en diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart dat u bij een terugkeer naar Irak vreest te worden gevisieerd door de militie die verantwoordelijk is voor de dood van uw vader en sindsdien op zoek is naar u. Sinds uw vertrek uit Irak zou deze militie uw moeder zo'n zevental keer hebben aangesproken. Zij hebben ook dreigbrieven gestuurd. Uw moeder heeft hiervoor klacht neergelegd bij de politie doch kunnen zij niets doen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) zowel uw verlopen Iraakse paspoort voor, alsook een origineel geldig paspoort en kopieën van de politiekachten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Bij een terugkeer naar Irak vreest u gevisieerd te worden door diezelfde militie die uw vader vermoordde. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst roept u in dat uw vader meermaals thuis werd benaderd door een militie in een poging hem te rekruteren. Uw vader bleef echter weigeren en werd bij het laatste bezoek thuis doodgeschoten toen er ruzie tussen hem en de militie ontstond (CGVS, p.15-16). Uw verklaringen hieromtrent zijn echter zodanig

tegenstrijdig, lacunair en inconsistent dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze ingeroepen vervolgingsfeiten. Bevraagd over deze militie die uw vader trachtte te rekruteren weet u het CGVS geen enkele informatie te verschaffen. U komt immers niet verder dan te stellen dat het 'gewoon mensen van milities' waren. Ze zouden dan soms een uniform van het leger of soms van Hashd al-Shaabi dragen, doch zouden het "gewoon milities" zijn. Evenmin heeft u enige informatie over de personen die uw vader kwamen aanspreken (CGVS, p.18-19 ; DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 17.07.2023, vraag 5). Dat u geen enkel idee heeft van de militie die uw vader trachtte te rekruteren en, na zijn dood, hun pijlen op u richtte is geheel ongeloofwaardig. Immers, indien zij zelfs niet kenbaar maakten tot welke militie zij behoorden zou u er ook maar het raden naar hebben bij wie u zich diende te voegen, of wie naar u op zoek zou zijn. Uw geponeerde onwetendheid staat bovendien sterk in contrast met uw verklaringen in Zweden waar u nog beweerde dat Hashd al-Shaabi uw vader trachtte te rekruteren (map Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.12-14).

Uw verklaringen omtrent de bedreigingen die uw vader ontving van deze onbekende personen/militie zijn evenmin coherent te noemen. Zo verklaart u in België dat uw vader telkens thuis werd aangesproken, alsook bevestigde u desgevraagd dat uw vader enkel op deze wijze benaderd werd (CGVS, p.17-18 ; DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 17.07.2023, vraag 5).

Verder stelt u dat, tijdens het laatste bezoek aan uw vader, u thuis was en uw vader buiten het huis ging om met deze personen te praten waarbij uw vader neergeschoten werd. Deze verklaringen zijn echter geenszins in overeenstemming te brengen met uw verklaringen die u aflegde tijdens uw asielpcedure in Zweden. Daar verklaarde u immers dat uw vader onderweg was naar het werk toen zijn auto tot stilstand werd gebracht door twee andere auto's, waarna uw vader werd vermoord (map Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.12). U situeert de moord op uw vader aldus in een volledig andere context.

Over de periode waarin uw vader vermoord zou zijn, uw eigen activiteiten in deze periode én de duur van uw verblijf in Irak na de dood van vader legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in België ten eerste dat u ten tijde van de vermeende moord op uw vader op de luchthaven van Bagdad werkte (CGVS, p.16-17), alsook dat uw vader vijf maanden voor uw vertrek uit Bagdad gedood werd. Naar analogie van uw verklaringen overleed uw vader (ongeveer) in maart 2015. De vijf maanden tussen het overlijden van uw vader en uw vertrek zou u zich verborgen hebben (CGVS, p.9). Op de DVZ verklaarde u echter dat uw vader is vermoord in juli 2015 (DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 17.07.2023, vraag 5), hetgeen toch een wezenlijk verschil is. In Zweden verklaarde u nog iets anders, namelijk dat uw vader op 20 augustus 2015 gedood werd. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u in Zweden verklaarde dat desbetreffende militie (pas) vijf dagen voor de moord voor het eerst contact opnam met uw vader (Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.14). Op het CGVS stelt u echter dat de periode tussen het eerste contact tussen uw vader en de militie en zijn dood maximaal anderhalve maand betrof, een volledig anders tijdbestek dan uw eerdere verklaringen (CGVS, p.18). Uw verklaring dat u op het moment van de moord op uw vader nog werkzaam was op de luchthaven (CGVS, p.9 & p.16-17) blijkt eveneens tegenstrijdig te zijn met uw verklaringen in Zweden. Daar stelde u immers dat u daar in 2014 werkte en u er eveneens in datzelfde jaar stopte met werken. U zou begin 2015 zijn gaan werken in een restaurant (Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.10).

Dat u over dergelijke cruciale en fundamentele elementen tegenstrijdige verklaringen aflegt maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden moord op vader. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende problemen met diezelfde militie ten aanzien van uw eigen persoon.

De ongeloofwaardigheid betreffende de moord op uw vader nog terzijde geschoven kan ook aangaande uw verklaringen die betrekking hebben op uw eigen persoonlijke problemen met de militie worden vastgesteld dat u ook hierover doorlopend tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde u tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken dat de militie begin augustus 2015 drie keer thuis kwam op zoek naar u toen u op de luchthaven aan het werk was. ze zouden u eveneens twee keer telefonisch bedreigd hebben en een dreigbrief hebben gestuurd (DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 17.07.2023, vraag 5). Nog daargelaten dat deze tijdssituering op de DVZ niet overeenkomt met de door u voorgehouden moord op uw vader vijf maanden voor uw vertrek uit Irak (zie supra) stelt u op het CGVS dat ze u nooit persoonlijk gecontacteerd hebben. Dat zij u aldus telefonisch bedreigd hebben lijkt op het CGVS niet het geval te zijn (CGVS, p.17). Uw verklaring op de DVZ dat zij u begin augustus een dreigbrief hebben gestuurd (toen u nog in Irak was) is evenmin in overeenstemming te brengen met uw verklaring op het CGVS waar u stelt dat de dreigbrief werd afgeleverd toen u in Zweden was (CGVS, p.20-21).

Voorts verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u na het overlijden van uw vader bij een vriend verbleef, in het gebied waar u werkte (CGVS, p.19), doch kan ook hier een tegenstrijdigheid worden

vastgesteld met uw verklaringen afgelegd in Zweden. U verklaarde daar immers dat u onderweg naar school werd tegengehouden door een auto waarna u zich verschoot in een restaurant en daarna terugkeerde naar huis (Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.12). Niet enkel oppert u hier dat er wel degelijk sprake zou zijn geweest van een persoonlijk benadering, hetgeen u dus ontkent tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, bovendien blijkt hieruit ook dat u geen overeenstemmende verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen na de vermeende moord op uw vader. U zou immers weldegelijk thuis zijn geweest in die periode. Dergelijk steeds wisselend relaas toont aan dat aan uw beweerde vrees voor een militie niet het minste geloof kan worden gehecht.

Ter staving van uw asielmotieven legde u kopieën van politiekachten neer (map documenten – document 3). Het CGVS wijst er evenwel op dat documenten hoe dan ook een slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen (zie supra). Uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (map Landeninfo – bron 2) blijkt bovendien dat valse Irakese documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Bovendien kunnen er, wederom, tegenstrijdigheden vastgesteld worden. Zo verklaarde u op het CGVS dat uw moeder naar de politie stapte om klacht neer te leggen en u op dat moment in Turkije was, aldus eind augustus/begin september 2015 volgens uw eigen situering (CGVS, p.16 ; zie supra). De politiekachten die u neerlegt blijken evenwel beide in 2021 te zijn opgemaakt (CGVS, p.21). Van deze politiekachten bleek bovendien in Zweden nog geen sprake te zijn (Landeninfo – bron 1: Migrationverket, Vertaling van Asylutredning d.d. 14.01.2016, p.12-13).

De overige door u neergelegde documenten kunnen evenmin leiden tot een andere oordeelsvorming. Uw originele Irakese paspoorten (map documenten – document 1-2) vormen immers louter een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, elementen die heden niet ter discussie staan, doch houden zij geen verband met de door u ingeroepen asielmotieven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen omtrent uw doorlopend tegenstrijdige en geheel ongeloofwaardige verklaringen afgelegd in het kader van uw Zweedse asielprocedure, uw persoonlijk onderhoud op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dient er te worden vastgesteld dat er **geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven** en vrees voor vervolging. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiietische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het

land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig

onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 8 van richtlijn 2005/85/EG, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, de samenwerkingsplicht, de onpartijdigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Hij meent dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betoogt dat hij bij zijn relaas blijft. Hij betreurt het dat hij de kans niet gekregen heeft om uitleg te kunnen verschaffen over zijn Zweeds dossier. Hij wenst te onderlijnen dat hij documenten neergelegd heeft die zijn vrees staven. Volgens hem volstaat de aanwezigheid van corruptie niet om de neergelegde documenten niet in aanmerking te moeten nemen. Hij stelt hierbij dat het niet onmogelijk is dat klachten ingediend werden in 2021 nu de milities de families blijven lastigvallen en nu zijn moeder vaker dient te verhuizen. Hij meent dat er geen grondig onderzoek gevoerd werd door de commissaris-generaal.

Vervolgens voert hij aan dat hij in 2015 uit Irak vertrokken is en aangekomen is in Zweden en dat hij sedertdien de Europese Unie nooit verlaten heeft. Hij meent dat zijn lange verblijf in het Westen een risicofactor met zich meebrengt, hoewel hij hierover niet bevraagd werd. Hij wijst op de samenwerkingsplicht. Vervolgens stipt hij aan dat uit de COI focus blijkt dat zij aan wie men een westers gedrag toeschrijft, een risico loopt op vervolging. In dit verband verwijst hij naar een beslissing die genomen werd in het Verenigd Koninkrijk in 2022.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat de complexe veiligheidssituatie op de voorgrond moet worden geplaatst en dat de corruptie in Irak een bron vormt voor de aanhouding van het conflict, van de terroristische groeperingen en dit een invloed heeft op het leven van éénieder. Hij verwijst de commissaris-generaal geen onderzoek gevoerd te hebben naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Covid 19 en verwijst naar de opkomst van IS. Hij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten en artikels en besluit dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade op grond van het geweld dat zich voordoet in Bagdad.

3. Nieuwe stukken

Op 14 januari 2026 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarbij zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq*, november 2024;
- COI Focus *Irak: veiligheidssituatie*, 29 augustus 2025 (update);

- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security Situation*, mei 2024;
- EUAA *COI Country Focus: Iraq*, oktober 2025.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak de milities die zijn vader gedood hebben in 2014 nadat die geweigerd had om zich bij hen aan te sluiten. Volgens verzoeker zijn diezelfde milities sedert zijn vaders

dood naar hem op zoek en hebben ze zijn moeder sinds zijn vertrek uit Irak al verschillende keren aangesproken en dreigbrieven bezorgd. (NPO, p. 15-16; AD CGVS, Vragenlijst CGVS, punt 3.5)

4.3.2. Middels de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker legt vage verklaringen af nu hij (a) geen enkele informatie verschaft over de militie die zijn vader trachtte te rekruteren; (b) geen informatie kan geven over de personen die zijn vader kwamen aanspreken; (b) die onwetendheid in contrast staat met zijn verklaringen in Zweden;
- ii) Verzoeker legt in vergelijking met het Zweedse asiëldossier tegenstrijdige verklaringen af nu hij (a) er de moord op zijn vader in een volledig andere context plaatst; (b) in België aangeeft dat hij in de luchthaven werkte op het moment van de moord op zijn vader terwijl hij volgens zijn verklaringen in Zweden op dat moment in een restaurant werkte; (c) in Zweden verklaarde dat de militie pas vijf dagen voor de moord voor het eerst contact opnam met zijn vader, terwijl hij bij het CGVS het eerste contact situeerde anderhalve maand voor de moord; (d) geen consistente verklaringen aflegt in België en Zweden over zijn vermeende verblijfplaatsen na de vermeende moord op zijn vader;
- iii) Verzoekers verklaringen over het tijdstip van de dood van zijn vader zijn inconsistent nu hij (a) bij het CGVS verklaart dat zijn vader vermoord is ongeveer in maart 2015 (b) bij de DVZ dit situeert in juli 2015 en (c) in Zweden verwijst naar 20 augustus 2015;
- iv) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over zijn persoonlijk problemen met de militie nu (a) hij bij de DVZ verklaart dat de militie begin augustus 2015 drie keer thuis kwam, hem twee keer telefonisch bedreigd heeft en een dreigbrief gestuurd heeft, terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij nooit persoonlijk gecontacteerd werd; (b) hij bij de DVZ verklaart dat de militie hem begin augustus 2015 een dreigbrief gestuurd heeft, toen hij nog in Irak was, terwijl hij bij het CGVS aangaf dat die dreigbrief werd afgegeven toen hij zich in Zweden bevond;
- v) Met betrekking tot de kopieën van de politiekachten wordt erop gewezen dat (a) zij een beperkte bewijswaarde hebben; (b) er vastgestelde tegenstrijdigheden zijn nu verzoeker verklaart dat zijn moeder naar de politie stapte om een klacht neer te leggen en dat hij op dat moment in Turkije was, terwijl de politiekachten zelf in 2021 opgemaakt werden; (c) er van die politiekachten in Zweden geen sprake bleek te zijn;
- vi) De overige neergelegde documenten kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming nu zijn originele en Iraaks paspoorten louter een indicatie vormen van zijn identiteit en nationaliteit, wat niet ter discussie staat.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij Irak ontvlucht is of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asiërelaas te herstellen. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier en worden door verzoeker niet ontkracht.

4.3.3.1. Verzoekers kritiek, dat hij niet geconfronteerd werd met zijn verklaringen die hij had afgelegd tijdens zijn beschermingsverzoek in Zweden, is niet correct.

Artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS voorziet slechts in de verplichting om de verzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen of met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer de ambtenaar dit tijdens het gehoor vaststelt (Koninklijk Besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, BS 11 juli 2018, 55413, Verslag aan de Koning). Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd (Verslag aan de Koning). Het feit dat verzoeker niet met alle inconsistenties tussen zijn verklaringen afgelegd in België en die afgelegd in Zweden werd geconfronteerd, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het staat het CGVS vrij om op basis van het geheel van de verklaringen, de voorgelegde documenten en de beschikbare landeninformatie een afweging te maken van de geloofwaardigheid van het relaas, ook indien verzoeker hierover tijdens het gehoor niet uitdrukkelijk werd bevraagd. Verzoeker heeft bovendien, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, maar zijn verklaringen in dit verband, overtuigen niet.

Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft de *protection officer* verzoeker bovendien wel degelijk gevraagd om toelichting te geven over zijn in Zweden ingediend verzoek om internationale bescherming. Verzoeker werd aldus de mogelijkheid gegeven hierover verklaringen af te leggen, wat hij ook deed. Hij antwoordde voorts

bevestigend op de vraag of hij in Zweden dezelfde redenen en problemen aangehaald had als vandaag in België. Op de vraag of er iets was waar hij in Zweden niet eerlijk over geweest is, antwoordde hij ontkennend (NPO, p. 14-15). Verder wijst de *protection officer* verzoeker erop dat het vreemd is dat hij zijn oude originele paspoort voorlegt omdat hij in Zweden verklaard heeft dat zijn paspoort in Turkije verloren geraakt was toen hij aangevallen werd door een groep mensen. Verzoeker erkent dat hij het in Zweden achtergehouden heeft en legt uit dat hij het paspoort daar niet wilde laten zien omdat hij hoorde dat hij dan kon worden teruggestuurd (NPO, p. 15). Ook doorheen het persoonlijk onderhoud had verzoeker de kans om in te gaan op zijn Zweeds asiendossier nu hij zelf nog aangaf dat hij de bewijzen van de klachten en de dreigementen in Zweden had, maar er foto's van heeft (NPO, p. 17). Op het einde deelde de *protection officer* hem nog mee dat hij het dossier van Zweden heeft en dat hij zal kijken of de documenten daarin ook geactiveerd zijn. Hierop deelt verzoeker nog mee dat alle originelen daar zijn (NPO, p. 21). Bovendien maakt het Zweeds asiendossier deel uit van het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1) en heeft verzoeker er aldus kennis van kunnen nemen. Indien hij de mening is toegedaan dat hij bepaalde zaken nog had willen verduidelijken, stond het hem vrij dit enerzijds te doen tijdens het persoonlijk onderhoud en anderzijds via zijn verzoekschrift of desgevallend een aanvullende nota. Verzoeker maakte hiervan echter geen gebruik en licht niet *in concreto* toe wat de elementen dan precies zijn, die hij nog kenbaar had willen maken. Zijn betoog is derhalve niet dienstig.

4.3.3.2. Waar verzoeker erop wijst dat zijn documenten zijn vrees ondersteunen, beperkt hij zich tot een algemene stelling, zonder de concrete motieven in de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen. De commissaris-generaal heeft er zich niet louter toe beperkt te wijzen op de beperkte bewijswaarde maar gaat ook over tot een inhoudelijk onderzoek. Verzoeker weerlegt de vaststelling, dat de in het administratief dossier aanwezige informatie aantoont dat in Irak omwille van de hoge graad van corruptie valse Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, waardoor de bewijswaarde van zijn stukken zeer gering is, op geen enkele wijze (AD CGVS, landeninformatie, stuk 2). Bovendien, zoals ook op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissing, strookt de inhoud ervan niet met verzoekers verklaringen. Hij stelt in zijn verzoekschrift dat het mogelijk is dat de klachten ingediend werden in 2021, maar hiermee biedt hij geen verantwoording voor zijn hiermee tegenstrijdige verklaring, namelijk dat zijn moeder naar de politie gestapt was om een klacht neer te leggen, terwijl hij zich in Turkije bevond (NPO, p. 16), namelijk in 2015.

4.3.3.3. In het verzoekschrift werpt hij plots op dat zijn lange verblijf in het Westen een risicofactor met zich meebrengt en verwijst hiervoor naar een COI Focus en rechtspraak uit het Verenigd Koninkrijk. Indien verzoeker werkelijk vreest voor zijn westers gedrag, kan het van hem verwacht worden dit kenbaar te maken bij de asiinstanties, *quod non*. Hij kan zich voor het laattijdig opwerpen van een nieuwe vervolgingsgrond niet verschuilen achter de samenwerkingsplicht nu het in eerste instantie aan hem zelf toekomt om aan te geven waarop hij zijn beschermingsverzoek baseert. Dit geldt des te meer nu afdoende blijkt dat verzoeker, doorheen het verloop van zijn procedure meermaals en op open wijze gevraagd werd naar wat hij precies vreest bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst en om welke redenen hij er niet naar zou kunnen terugkeren. Ook kreeg hij op het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans om nog toevoegingen te doen en werd hem expliciet gevraagd of hij nog iets wenste toevoegen of opmerken in het algemeen en wat hij concreet vreest dat er zou gebeuren indien hij zou moeten terugkeren naar Irak (NPO, p. 22). Nergens haalde verzoeker hierbij zijn lange verblijf in het Westen aan als reden of als grond voor vervolging en dit terwijl dat lange verblijf er op dat moment ook al was. Voorts laat verzoeker na zijn nieuw opgeworpen vervolgingsgrond *in concreto* uiteen te zetten. Een loutere algemene verwijzing naar zijn lange verblijf en een COI Focus, zonder dit op zijn situatie toe te spitsen, volstaat hoegenaamd niet. De rechtspraak waarnaar hij verwijst is evenmin dienstig bij gebrek aan enige precedentenwerking.

4.3.3.5. Verzoekers betoog is uiterst summier en zeer algemeen en hij slaagt er hoegenaamd niet in de motieven in de bestreden beslissing te ontcrachten. Zij zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier en blijven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Irak, is voldoende determinerend om te besluiten dat hij niet aannemelijk gemaakt heeft Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van dreigingen van milities. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Verzoeker betwist niet dat de veiligheidssituatie in Bagdad moet worden beoordeeld en betwist de motieven weergegeven in de bestreden beslissing niet. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is

om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Uit het rechtsplegingsdossier kunnen geen persoonlijke omstandigheden ontwaard worden die erop wijzen dat er omstandigheden bestaan dat verzoeker een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur wordt evenmin aannemelijk geacht.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO